

KALL HÖST I KLARA

Junsjö & Ramqvist

**Jag sitter och visslar visor
och kvällen är stum och sen.
Min längtan är lätt som en fågel.
mitt hjärta är tungt som en sten.**

**Jag sitter och nynnlar sånger
som jag har glömt orden till.
Det var visst något om kärlek
eller lycka - om du så vill.**

**Jag sitter och viskar verser
och önskar mig härifrån,
en taxi vrålar på gatan,
men tyst är min telefon.**

**Och kvällen är kall och taggig
och dagen är full av hål.
Jag läste om en som blev galen
och kvävde sig med en tvål.....**

**Det blev en notis i pressen
för det han var kuriös,
men det stod ingenstans i texten
att han var ensam och frös....**

**Det veka och spröda går under,
det vassa och hårda blir kvar -
och allt är så noga planerat -
de beskäftiga rusar åstad.**

**Dom dårarna låter man löpa...
giv plats i en namnkommitè.
En gatstump har vi att döpa.
Det är ingenting särskilt med de**

----- solo-----

**För ingenting vackert får vara...
här har vi ett bra namn sa Hin.
Så låg där en gatstump i Klara
döpt efter Nils Ferlin.**

**Och jag satt och visslade visor
och kvällen var sen och stum.
Och rymden var vid som en evighet
och trång som mitt vardagsrum**